

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/43/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123011235
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6123011235.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a sudcov JUDr. Štefana Nováka, A. a B. C. D., E., C., v trestnej veci obžalovaného F. G., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. júna 2024 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, sp. zn. 9T/19/2023 zo dňa 12. februára 2024, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného F. G. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, sp. zn. 9T/19/2023 zo dňa 12. 02. 2024 bol obžalovaný F. G. uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

na mieste svojho trvalého bydliska H. XXX/XX, I. G., ako aj na iných miestach, kde sa v tom čase zdržiaval, si v období od 01. 09. 2021 do 30. 03. 2022 a od 09. 08. 2022 do 12. 10. 2022 v zmysle § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, neplnil vyživovaciu povinnosť na svoje mal. deti, J. G., nar. XX. XX. XXXX, K. G., nar. XX. XX. XXXX, B. G., nar. XX. XX. XXXX, H. G., nar. XX. XX. XXXX, všetky deti bytom ako matka A. XXXX/X, G. – E. L. v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, čo predstavovalo od 01. 09. 2021 do 31. 03. 2022 sumu vo výške 29,87 Eur mesačne a od 01. 08. 2022 do 31. 10. 2022 sumu vo výške 32,11 Eur mesačne, na každé dieťa zvlášť, čím na výživnom neuhradil M. G., K. XX. XX. XXXX, trvalo bytom A. XXXX/X, G. - E. L., za obdobie od 01. 09. 2021 do 30. 03. 2022 sumu vo výške 832,50 Eur a od 09. 08. 2022 do 12. 10. 2022 sumu vo výške 273,44 Eur, teda celkovo sumu vo výške 1.105,94 Eur.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 6T/15/2023 zo dňa 20. 03. 2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/44/2023 zo dňa 16. 05. 2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, ktoré neskôr písomne odôvodnil v podstate tým, že s manželkou M. G. nežili v spoločnej domácnosti od januára 2021, o deti sa snažil starať, aj keď nemal dostatok finančných prostriedkov. Chcel požiadať o dávku v hmotnej núdzi, ale manželka mu odmietla poskytnúť doklady (rodné listy detí a dohody

o výkone práce), ktoré boli potrebné k požiadaniu dávky. Tým, že neboli rozvedení a nepredložil požadované doklady, tak mu úrad práce odmietol dávku priznať. V januári 2022 podala manželka návrh na rozvod a on v októbri nastúpil do výkonu trestu, pričom trest mu skončil 13. 02. 2024. V najbližšej dobe sa chce zamestnať a bude môcť prispievať maloletým deťom na ich výživu.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny, preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí upresnil, že na hlavnom pojednávaní spravil vyhlásenie o vine a odvolanie podával len kvôli uloženému trestu, preto požiadal, aby mu súd uložil miernejší trest, chce sa už riadne starať o svoje deti a nájsť si robotu, nechce už chodiť po basách, má už svoj vek a chce sa riadne starať o svoje deti.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami vo vzťahu k jednotlivým výrokom rozsudku. Krajský súd zároveň konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení spravil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré je v zmysle zákona neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním, preto krajský súd v zmysle zákona, ako aj samotného odvolania, preskúmať len výrok o treste.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona, na ktoré je povinný prihliadnuť, a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov. Krajský súd sa s uvedeným odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, preto naň v podrobnostiach odkazuje.

K námietkam obžalovaného uvedeným v podanom odvolaní vo vzťahu k výške uloženého trestu krajský súd považuje za nevyhnutné uviesť, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona pre jeho aplikovateľnosť v konkrétnom prípade nevyžaduje priznanie páchatel'a ku spáchaniu trestného činu, ani jeho postoj k prejednávanej veci. Súd musí zohľadniť okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona

trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Krajský súd potom musí konštatovať, že obžalovanému bol uložený v podstate výchovný trest, a to na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom ani krajský súd nezistil žiadne také okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Trestného zákona. Obžalovaný bol doposiaľ 12 krát súdne trestaný, skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, preto mu musel byť ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody v súlade s § 49 ods. 2 Trestného zákona.

S poukazom na uvedené preto krajský súd takto uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov považuje za postačujúci a primeraný, a ktorý spĺňa atribúty generálnej aj individuálnej prevencie, dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaného, a zároveň postihuje len obžalovaného, a zabráni mu v ďalšom páchaní trestnej činnosti.

V súlade so zákonom sú aj výroky napadnutého rozsudku ohľadne zrušenia výroku o treste z predchádzajúceho rozhodnutia (v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona v prípade ukladania súhrnného trestu), ako aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obžalovaného F. G. ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.